

den førstes Vedkommende i § 1 og for den andens i § 2 i fornævnte Lov af 13. Maj 1911, hvis Administration i Henhold til kgl. Resolution af 24. September 1920 er henlagt fra Justitsministeriet til Landbrugsministeriet, samt for den tredjes iden paagældende Sundhedsvedtægt med de Begrænsninger, der følger af de to andre Kategoriers Rettigheder. Kød og Slagteaffald af første Klasse, der hidrører fra Kontrol af anden Kategori, kan ligeledes forhandles overalt her i Landet, medens Kød og Slagteaffald fra Kontrol af tredje Kategori kun maa forhandles i den paagældende Kommune. Kontrolleret Kød og Slagteaffald bliver imidlertid for en ikke ringe Dels Vedkommende ogsaa forhandlet i Kommuner, hvor der ikke er offentlig Kødkontrol, idet der efterhaanden i disse Kommuner er vaagnet en Erkendelse af, at stemplet Kød er at foretrække for ustemplet. I Forstaaelse heraf har mange Slagtere i disse Kommuner tilvejebragt en privat Kødkontrol, idet de har truffet Aftale med en Dyr læge, der undersøger og stempler Kødet og Slagteaffaldet, men denne Kontrol, der i øvrigt har en ret stor Udbredelse, hvilket fremgaar deraf, at der er udleveret Stempler til 553 af Landets ca. 850 Dyr læger, har ikke megen Værdi. Den lider nemlig af den meget væsentlige Fejl, at den, der skal kontrolleres, selv vælger Kontrolløren, hvorved denne kommer i et saa stærkt Afhængighedsforhold til Slagteren, at det i talrige Tilfælde ikke kan undgaas, at det sætter sit Præg paa Kontrollen, ganske bortset fra, at det daarlige Kød og Slagteaffald selvfølgelig ikke bliver fremstillet til Kontrol.

Kontrollen af anden Kategori er afgjort ringere end Kontrollen af første Kategori. Ved Kontrol af anden Kategori er nemlig Slagtelokalerne ofte mangelfulde, og Slagtingen foregaar i Modsetning til, hvad Tilfældet er ved Slagtning under Kontrol af første Kategori, uden noget som helst Dyr lægetilsyn, og der er derfor ingen Sikkerhed for, at der ved Slagtingen og Behandlingen af Kødet iagttages den fornødne Renlighed, at Indvoldene ikke sammenblandes, og at Slagteren ikke fører Kontrollen bag Lyset ved at fjerne sygelige Processer og lignende. En væsentlig Anke mod denne Kontrol maa ogsaa søges deri, at Dyr lægerne i deres Forhold til Slagterne ikke er saa uafhængige som Dyr lægerne ved Kontrol af første Kategori. Dertil kommer, at disse Dyr læger ofte har Kødkontrol som Bibeskæftigelse og tit maa udføre Kontrollen, naar de kan passe den ind i deres Praksis, og derfor ofte kommer for at ud-

føre Kontrollen, naar Slagteren er fraværende, saa at de maa kontrollere alene uden Hjælp fra Slagterens Side og uden at kunne faa de Oplysninger, som maatte være nødvendige for Bedømmelsen. Under disse Forhold bliver Kontrollen jævnlig mangelfuld, og det hænder ikke sjældent, at Kød-kroppe, der har været underkastet en saadan Kontrol, bliver kasseret i den Kommune, hvortil de indføres. De kan ganske vist indføres uden Efterkontrol, for saa vidt de er forsynede med 1ste Klasses Stempler, men Efterkontrol kan dog forekomme, naar Sundhedspolitiet af og til anholder mindre godt udseende Kød-kroppe eller en Slagter, der har købt dem, tilfældigt finder sygelige Processer hos dem.

I de senere Aar har Kommuner med Kontrol af anden Kategori vundet større og større Udbredelse, hvilket i og for sig ikke er ubetinget heldigt, idet denne Kontrol ikke alene, som foran paavist, er ringere, men ogsaa kan modarbejde den bedre Kontrol i offentlige Slagtehus, idet Tilførsel af det saaledes kontrollerede Kød og Slagteaffald foraarsager en tilsvarende Nedgang i Slagtningerne paa de offentlige Slagtehus og bevirker, at Kommunerne ikke tør risikere at sætte Penge i saadanne, naar de er udsat for en saadan Konkurrence. Dette Forhold er saa meget mere urimeligt, som Kød, der stammer fra saadanne Kommuner, ikke er billigere end Kød, der hidrører fra Slagtninger paa de offentlige Slagtehus. Ved Kontrol af anden Kategori paaløber der nemlig meget store Udgifter til Befordring af den kontrollerende Dyr læge saavel til som fra Kontrolstedet, og Udgifterne hertil er i Almindelighed lige saa store som dem, der medgaar til Transport af Dyrene til de offentlige Slagtehus og Forrentning af disses Anlægskapital. Men selvom Kontrol af anden Kategori i enkelte Tilfælde maatte være noget billigere, er Forbrugerne, som nævnt, ganske anderledes betryggede, naar Slagtingen foregaar paa et offentligt Slagtehus, og den ringe Fordyrelse af Varen, som derved maatte paaføres dem, opvejes langt ved de opnaaede sanitære Fordele.

Af foranstaaende vil ses, at den nuværende Kødkontrol frembyder forskellige Mangler, og det har da ogsaa gennem en Række af Aar været den almindelige Opfattelse, at det vilde være ønskeligt at faa indført en ensartet Kødkontrol Landet over, men der har været Tvivl om, hvorvidt Tiden var tilstrækkelig moden hertil. De senere Aars Udvikling af Transport med Biler har formindsket Afstandene i den